

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการสอนวิชางาน
โลหะแผ่นโดยใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่

1. การสอนแบบใช้เนื้อหานำไปสู่การเรียนรู้ภาษา
2. การสอนแบบ Sheltered English
3. การสอนทักษะการอ่าน
4. แรงจูงใจ

1. เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหานำไปสู่การเรียนรู้ภาษา (Content-Based Instruction)

การสอนภาษาโดยใช้เนื้อหานำไปสู่การเรียนรู้ภาษา (Content - Based Instruction) หรือ CBI ได้รับการพัฒนาและถูกนำมาใช้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อบรรณาการภาษาและเนื้อหาให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สอง นับเป็นวิธีหนึ่งซึ่งเป็นที่นิยมอันเป็นวิธีสอนที่สืบเนื่องมาจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาเชิงวิชาการ หรือ English for Academic Purpose (EAP) นักการศึกษาที่ให้ความสำคัญและศึกษาแนวสอนนี้ได้แก่ Adamson, Brinton, Snow, and Wesche , รวมทั้ง Snow, Met and Genesee (as cited in Stollor and Grabe, 1997, pp. 78-79) การสอนภาษาอังกฤษในแนวทางดังกล่าวเน้นการใช้เนื้อหาที่สอดคล้องกับการปฏิบัติตามสภาพจริง และนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาควบคู่ไปกับการเรียนเนื้อหา ซึ่ง Briton, Snow และ Wesche (1989) ได้ให้คำอธิบายการสอนแบบ CBI ไว้ว่า เป็นการสอนภาษาโดยประสานเนื้อหาเข้ากับจุดประสงค์ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาความรู้ด้านเนื้อหาทางวิชาการต่าง ๆ ผู้เรียนจึงได้เรียนรู้เนื้อหา ขณะที่รับการพัฒนาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการด้วย นอกจากนั้น Wesche (1993) ได้อธิบายความหมายของ CBI เพิ่มเติมว่า

เป็นการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ เป็นการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งโดยเฉพาะและสัมพันธ์กับทักษะการใช้ภาษา สำหรับขั้นตอนและรายละเอียดที่นำมาสอนขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชา สิ่งสำคัญของการสอนแบบ CBI คือ การมองความสามารถในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน จากความสามารถในการรับความรู้ใหม่โดยผ่านข้อมูลทางภาษาที่ได้เรียน และการสื่อสารแบบเน้นความหมาย

จุดมุ่งหมายในการสอนแบบ CBI จึงเป็นการบูรณาการความรู้ด้านเนื้อหา และความสามารถทางภาษาเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทั้ง 2 ด้านในเวลาเดียวกัน ซึ่ง แครชเชน (Krashen , as cited in Cantoni - Harvey, 1987, p. 19) ได้กล่าวว่าผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สองและได้รับความรู้ (Concept) จากตัวป้อนที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) สมมติฐานเกี่ยวกับตัวป้อน (The Input Hypothesis) ของ Krashen กล่าวว่า การรับรู้ภาษาของคน เกิดขึ้นเมื่อได้รับตัวป้อนหรือข้อมูลที่เข้าใจได้อย่างเพียงพอ ผู้เรียนจะรับตัวป้อนจากการฟังและอ่านข้อมูลต่าง ๆ ทำให้เกิดการรับรู้ภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดหรือเขียนได้คล่องแคล่วโดยไม่ต้องมีการสอนโดยตรง การรับรู้ภาษานั้น ผู้เรียนจะรับรู้จากตัวป้อนทางภาษา ที่มีความยากกว่าระดับความรู้เดิมของผู้เรียนเพียงเล็กน้อย ($i+1$) โดยใช้กลวิธีที่เหมาะสมต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ดังนั้น เชื่อว่าการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาที่ผู้เรียนเคยมีพื้นฐานความรู้ในภาษาแม่มาแล้ว รวมทั้ง การทำบทเรียนให้เข้าใจง่ายเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียนจะช่วยในการเรียนรู้ภาษาได้มาก รูปแบบของตัวป้อนด้านเนื้อหาและภาษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ จำเป็นต้องมีการเตรียมการและออกแบบการสอนอย่างดี สำหรับการนำไปใช้จำเป็นต้องพิจารณาระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาและพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน สิ่งสำคัญที่นำมาบูรณาการในการเรียนการสอนแบบ CBI คือ การจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่เป็นจริงให้มากที่สุด เพื่อส่งเสริมให้เกิดความสนใจ และมีส่วนร่วมในการเรียน เสริมสร้างพัฒนาการด้านสมรรถภาพทางภาษาเชิงวิชาการ และ ความเข้าใจองค์ความรู้ การเรียนการสอนแบบ CBI จึงเป็นการเรียนโดยนำภาษามาเป็นเครื่องมือในการศึกษาเนื้อหาทางวิชาการ มากกว่าที่จะเป็นการนำเนื้อหาต่าง ๆ มาเรียนเพื่อฝึกภาษา เป้าหมายหลักของการเรียนจึงอยู่ที่การทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นสำคัญ สำหรับภาษาเป็นเพียงสื่อกลางที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา และทำกิจกรรมเกี่ยวกับเนื้อหา

นั้นได้เท่านั้น ดังที่ Brumfit (1989) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของการเรียนเนื้อหาทางวิชาการ (Content subject) และวิชาที่เน้นทักษะ (Skill subject) เช่น การเรียนภาษาว่า มีแนวการเรียนต่างกัน เนื่องจากการเรียนเนื้อหาทางวิชาการ มีจุดมุ่งหมายในการเรียนที่แท้จริงคือการนำไปใช้ในชีวิตจริง ส่วนการเรียนภาษาเป็นเพียงเรียนเพื่อใช้เป็นสื่อกลางช่วยให้เข้าใจเนื้อหาที่เป็นจุดมุ่งหมายที่แท้จริง การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาในโรงเรียน จึงควรสัมพันธ์กับการเรียนเนื้อหาวิชาอื่นเพื่อให้การทำกิจกรรมในการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย หลักสูตรที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนจึงต้องเน้นการนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริง โดยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนางานอาชีพของผู้เรียน สำหรับอีกสมมติฐานหนึ่ง ซึ่งเชื่อว่ามีส่วนต่อความสำเร็จของผู้เรียน ได้แก่ สมมติฐานด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) สมมติฐานดังกล่าวว่า เชื่อว่า เจตคติเป็นตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา โดยเชื่อว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูงและมีความเชื่อมั่นในตัวเอง จะเรียนภาษาได้ดีกว่าผู้ที่ขาดแรงจูงใจและขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนจึงสามารถช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาได้มากขึ้น

จากสมมติฐานดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาที่สองของ Krashen เน้นเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นตัวป้อนทางภาษาและความพร้อมด้านจิตใจของผู้เรียนเอง ซึ่งสิ่งที่เป็นตัวป้อนทางภาษานั้น เชื่อว่าผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้เนื้อหาที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและการที่ผู้เรียนเคยมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อนในภาษาที่หนึ่ง จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ใหม่ได้เร็วขึ้น นอกจากนี้การจัดเตรียมเนื้อหาที่ทำให้ง่ายต่อความเข้าใจ เช่น การใช้สื่อช่วยในการเรียนการสอน การจัดสภาพการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะช่วยในการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนเป็นไปได้ดี สำหรับความพร้อมด้านจิตใจของผู้เรียนซึ่งนับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนรู้มาก เพราะเชื่อว่าผู้เรียนที่มีความสนใจและมีแรงจูงใจในการเรียนจะเรียนรู้ภาษาได้ดี ดังนั้นการที่ผู้เรียนต้องการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง จึงนับว่าเป็นความต้องการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ การสอนภาษาโดยการเน้นกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์จึงอาจไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษา

1.1 แนวการจัดหลักสูตรการสอนภาษาที่ใช้เนื้อหาไปสู่การเรียนรู้ภาษา

การจัดหลักสูตรในการสอนแบบ CBI เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างความรู้ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษา เพื่อตอบสนองความต้องการในการเรียนทั้งเนื้อหาและภาษา ดังที่ รูบิน (Rubin, as cited in Brumfit, 1989) ได้แนะนำว่า การจัดหลักสูตรควรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก การเลือกเรียนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ควรเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนเหมาะสมกับความพร้อมและความสามารถของผู้เรียนเอง วิธีการสอนช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนโดยเน้นให้เห็นประโยชน์และคุณค่าของสิ่งที่เรียน ให้ความสำคัญต่อเนื้อหามากขึ้น เพื่อให้ประสบการณ์ในการเรียนเชื่อมโยงไปสู่การใช้ชีวิตจริงของผู้เรียน ผู้สอนควรคิดหาวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้ประสบความสำเร็จในการเรียนเช่นเดียวกัน

แนวทางในการวางแผนการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชาโดยใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนที่ใช้เนื้อหาไปสู่การเรียนรู้ภาษา (CBI) เพื่อการสอนความรู้ด้านเนื้อหาวิชาการ สามารถดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกเนื้อหา (Selection the Theme)

การเลือกเนื้อหา ต้องเลือกเรื่องที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและมีหัวเรื่องย่อยที่สัมพันธ์กัน โดยคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เรื่องที่สอนอาจมาจากรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร นอกจากนี้ ผู้สอนสามารถเลือกเนื้อหาเพื่อใช้สอนทักษะทางภาษา โดยเรื่องที่เลือกมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และสถานการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วย (Stoller and Grabe, 1997, p.91)

ขั้นที่ 2 การเลือกสื่อการสอนหรือบทเรียน (Selecting the Material or the Text) ควรอยู่ในกรอบเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจ ฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในระดับสูง เช่นการตีความ หรือการสังเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ประเด็นที่เป็นความคิดเห็นจากข้อเท็จจริง สามารถเห็นภาพตามคำบรรยาย สามารถระบุความเป็นเหตุผล โดยใช้โครงสร้างทางภาษา และคำเชื่อมได้ แนวทางในการเลือกบทเรียน คือ เลือกเนื้อหาเป็นจริง เข้าใจง่าย โดยใช้เนื้อหาที่ผู้เรียนเคยมีความรู้พื้นฐานมาก่อน กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การสร้างแผนภูมิเครือข่าย (Web) โดยกำหนดหัวเรื่อง (Topic) หรือหัวเรื่องย่อย (Sub-unit) เพื่อเจาะลึกเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลใหม่พร้อมกับพัฒนาทักษะทางภาษา เลือกหัวเรื่องที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน มีรูปแบบภาษาหลากหลายและเหมาะสมกับประสบการณ์ของผู้เรียน หัวเรื่องแต่ละหัวเรื่องสอดคล้องกัน และสัมพันธ์กับหัวเรื่องในหน่วยอื่นในกรอบเรื่องเดียวกัน การเลือกหัวข้อเรื่องที่สัมพันธ์กันมาสอนทำให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้และได้เรียนรู้ทั้งด้านภาษาและเนื้อหาเพิ่มขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างงานและกิจกรรมการเรียนการสอน (Developing the Instructional Tasks and Activities) โดยวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสร้างกิจกรรม สอนคำศัพท์ รูปแบบและโครงสร้างภาษา เรียบเรียงเนื้อความ กลวิธีการเรียน ทักษะการเรียน โดยเน้นการปฏิสัมพันธ์ การสอนไวยากรณ์ควรผสมผสานกับการสอนเนื้อหา ให้อตัวอย่างจากบทเรียนในการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์และศัพท์เป็นการสร้างบริบทที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น (Brinton, Snow, and Wesche, 1989)

แนวการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวจึงเป็นการช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้วิธีเรียน (Learning to learn) วิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด โดยการผสมผสานวิธีการต่าง ๆ ไว้ในวิธีสอน นอกจากนั้นขั้นตอนของการสอนยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วย ดังที่ Brinton และ Holten (1997) ได้เสนอขั้นตอนของการสอนภาษาตามแนวการสอนแบบ CBI ซึ่งปรับมาจาก โครงการ The California Literature Project ของ Brinton, Goodwin, และ Ranks (1994) มี 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Into) เป็นการแนะนำให้ผู้เรียนทราบขอบข่ายความรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนเนื้อหาในบทเรียน มีการทบทวนบทเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว ทบทวนคำศัพท์ด้วยการใช้สื่อที่เชื่อมโยงกับเนื้อหา จุดประสงค์ของการสอนในขั้นนี้คือช่วยให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิมเพื่อเตรียมตัวที่จะรับความรู้ใหม่

ขั้นที่ 2 การสอนบทเรียนใหม่ (Through) เป็นการสอนเนื้อหาบทเรียนใหม่ซึ่งสัมพันธ์กับกิจกรรมในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้เรียนความรู้ใหม่ที่ชัดเจนขึ้น เพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ขึ้นจากเดิม นอกจากนั้นผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมและงานต่าง ๆ รวมทั้งแบบฝึกหัดที่เป็นการฝึกทักษะภาษา

ขั้นที่ 3 การถ่ายโอน (Beyond) ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้เรียนจะแสดงออกถึงความเข้าใจ

ในเนื้อหาที่เรียนมาด้วยการสาธิตวิธีทำ โดยการนำความรู้ที่เรียนมาปรับใช้อย่างสร้างสรรค์ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้แสดงออกทางความสามารถในการใช้ภาษา ในด้านการอ่าน และการเขียนมากขึ้น

จากแนวการวางแผนจัดเตรียมเนื้อหาและขั้นตอนการสอนข้างต้นจะเห็นได้ว่า แนวการสอนได้ให้ความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นประการแรก ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้เดิม และความสามารถที่แตกต่างกัน การสอนจึงต้องช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่มีอยู่มาเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ รวมทั้งให้ความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนต้องการอย่างเท่าเทียมกันมากที่สุด นอกจากนั้นยังเน้นความรู้ด้านเนื้อหาทางวิชาการในรายวิชาที่นำภาษาอังกฤษเข้าไปสอนร่วมด้วย โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางทฤษฎีและการปฏิบัติในรายวิชานั้นอย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับการสอนโดยใช้ภาษาที่หนึ่ง สำหรับความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษผู้เรียนจะได้รับเกี่ยวกับคำศัพท์ทางวิชาการและความสามารถในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น

1.2 การสอนทักษะทางภาษา

การสอนทักษะทางภาษาตามแนวการสอนแบบ CBI แม้ว่าจะเน้นความเข้าใจด้านเนื้อหาแต่ขณะเดียวกันผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนความรู้ด้านภาษาไปด้วย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจเนื้อหาวิชา การสอนทักษะทางภาษาตามแนวการสอนนี้จึงมีความแตกต่างจากวิธีการสอนภาษาทั่วไป ดังนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำอธิบายไว้ดังนี้

สเตอร์น (Stern, as cited in Eskey, 1997, p.132) ได้ให้คำจำกัดความของการสอนภาษาที่สอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 2 ลักษณะ ลักษณะแรก เป็นการสอนแบบเน้นความรู้ทางภาษา (L-approach) และ ลักษณะที่สอง เป็นการสอนแบบเน้นกระบวนการเรียน (P- approach) ซึ่งการสอนแบบ CBI เป็นวิธีการสอนหนึ่ง ที่เน้นกระบวนการเรียนเช่นกัน โดยมีแนวความเชื่อว่าคุณไม่ได้เรียนภาษาแล้วจึงใช้ภาษาแต่คนเรียนรู้ภาษาจากการใช้ภาษา

สำหรับ Eskey (1997) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนภาษาว่า การเรียนภาษาที่จริงควรจะเกิดขึ้นเมื่อสถานการณ์ของการเรียนรู้นั้นเกิดขึ้นจริง ๆ ในสถานการณ์นั้นผู้เรียน

พยายามที่จะใช้ภาษาเพื่อตอบสนองความต้องการที่จะสื่อสาร ในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ผู้พูดจะไม่ได้ใช้ภาษาตามรูปแบบและหน้าที่ แต่จะพูดถึงสิ่งที่เขาสนใจอยากเรียนรู้หรืออยากพูดถึงมากกว่า (Eskey, 1997, p133-136) ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาตามแนวคิดของ Eskey จึงไม่เน้นความถูกต้องด้านโครงสร้างภาษาหรือไวยากรณ์ แต่เน้นความสามารถในการสื่อสารในสถานการณ์จริงจากการที่ผู้พูดพยายามใช้ภาษาโดยใช้สื่อต่าง ๆ ร่วมด้วย เพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดต้องการซึ่งอาจผิดไวยากรณ์ไปบ้างแต่สามารถสื่อสารและทำให้ผู้ฟังเข้าใจ นับว่าประสบความสำเร็จในการสื่อความหมาย

ปาร์เกอร์ และ รูบิน (Parker and Rubin, as cited in Brumfit, 1989, p.89) กล่าวเสริมเกี่ยวกับเรียนการสอนตามแนวคิดแบบ CBI ในมุมมองที่ต่างออกไปว่า ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง หลักการ กฎเกณฑ์ และความคิดต่าง ๆ ถือว่าเป็นเนื้อหา (Content) อย่างหนึ่ง นอกจากนั้น กระบวนการที่ใช้และวิธีการเรียนนับว่าเป็นเนื้อหาเช่นเดียวกัน ดังนั้นวิชาภาษาอังกฤษที่มีส่วนช่วยในการเรียนเนื้อหาทางวิชาการรวมทั้งกระบวนการเรียนและแนวคิดที่ใช้ในชั้นเรียนจึงเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหา วิธีการสอนภาษาในลักษณะนี้จึงต้องเน้นวิธีที่สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด สำหรับการประเมินความสามารถของผู้เรียนควรประเมินจากความสามารถในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ไม่ใช่ความสามารถทางภาษาศาสตร์ ทั้งนี้เพราะแรงจูงใจที่แท้จริงของผู้เรียนมิใช่ต้องการเรียนภาษา แต่ต้องการใช้ภาษาเป็นสื่อในการเข้าใจสิ่งต่าง ๆ

แนวการสอนภาษานี้จึงเน้นการผสมผสานการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ โดยใช้ความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง มีการนำเสนอสิ่งที่ค้นพบ ใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยอาศัยสื่อที่มีอยู่ช่วยในการสื่อความหมายสิ่งที่ต้องการ การสอนทักษะทางภาษาในการเรียนการสอนแบบ CBI สามารถปฏิบัติกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ทักษะตามแนวทางของการใช้ภาษาเพื่อให้มีความสัมพันธ์กันตามสถานการณ์ของการใช้ภาษาจริง ดังนี้

ทักษะการฟัง มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายหรือเนื้อหาของบทเรียนที่ฟัง สามารถวิเคราะห์และวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่ฟังได้ บทเรียนที่สอนจะเน้นเนื้อหาวิชา เช่น การใช้เครื่องมือ ในการฟังต้องให้ผู้ฟัง ฟังหลาย ๆ ครั้ง โดยมีภาพประกอบ หรือสาธิตด้วยของจริง ฝึกการฟังจับใจความสำคัญ และใจความรอง โดยให้ผู้ฟังเรียนรู้กลวิธีการฟัง

ทักษะการพูด เน้นการพูดสรุปความจากประเด็นสำคัญ จากสิ่งที่เรียนรู้ เช่น การทำงาน การนำเสนอขั้นตอนการทำงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อแสดงความเข้าใจเนื้อหาของวิธีการทำงาน นอกจากนั้น อาจพูดในลักษณะอธิบายเพื่อแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่เกิดขึ้นอันเป็นผลจากการทำงาน แสดงความสามารถในการวิเคราะห์ผลงาน

ทักษะการอ่าน การอ่านจะใช้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องของการทำงานโดยให้ความรู้ด้าน คำศัพท์ และสำนวนภาษา เป็นเนื้อหาที่ไม่ยาวมาก และมีสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ เช่น ภาพประกอบ นอกจากนั้นยังฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้กลวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านลักษณะต่าง ๆ ได้เร็วขึ้น เช่น การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Main idea) การจัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหา เป็นต้น

ทักษะการเขียน เน้นการเขียนเชิงสรุป และเชิงวิเคราะห์ โดยมีขั้นตอน กระบวนการเขียน และสิ่งที่เขียนจะสัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียน

1.3 ข้อดีของการสอนแบบ CBI

จากการที่วิธีการสอนแบบ CBI เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนสิ่งที่ตนเองมีความสนใจ ใช้วิธีการสอนที่เน้นกระบวนการโดยมีบรรยากาศของการใช้ภาษาในชีวิตจริง การปฏิบัติงานจริงและการใช้สื่อของจริง การวัดและประเมินผลจึงสามารถประเมินได้ใกล้เคียงกับสภาพการใช้ภาษาจริง และเป็นธรรมชาติ โดยสังเกตจากพฤติกรรม และพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน

จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า การเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนของ CBI มีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาต่างประเทศหลายประการ ประการสำคัญคือ ผู้เรียนได้รับความรู้ด้านเนื้อหาและความสามารถทางการใช้ภาษาไปพร้อมกัน ในด้านของการใช้ภาษา ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้การใช้ภาษาในสถานการณ์จริงอย่างเป็นธรรมชาติ สามารถใช้ความรู้ด้านเนื้อหาที่มีอยู่ เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาความรู้ทั้งด้านเนื้อหาและภาษา นอกจากนั้น วิธีสอนนี้ยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนจากการทำกิจกรรมที่หลากหลาย ความยืดหยุ่นของหลักสูตรและกิจกรรม ในลักษณะการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Snow and Brinton, 1997, pp. 19-20)

Sheppard (1997) ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าการสอนแบบ CBI ช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้เร็วกว่าการเรียนภาษาอังกฤษแบบเดิม และผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้เร็วกว่าการเรียนแบบเดิมด้วยที่สำคัญที่สุด คือผู้เรียนสามารถใช้ทักษะทางภาษาและกลวิธีการเรียนในการศึกษาเพิ่มเติมและเพื่อการศึกษาต่อ เพราะการสอนได้ช่วยพัฒนาทั้งทักษะเชิงวิชาการและทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนั้น การสอนแบบ CBI จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิด เสนอแนวความคิดในลักษณะของการวิพากษ์วิจารณ์ รวมทั้งสามารถใช้สมรรถนะทางภาษาเพื่อการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเองได้

จากวิธีการเรียนการสอนแบบ CBI ที่มีกิจกรรมทางภาษาเน้นหนักไปทางเนื้อหาวิชาเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดและเรียนโดยใช้ภาษาเป้าหมาย วิธีสอนเป็นการผสมผสานการสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกันอย่างเป็นธรรมชาติ การใช้สื่อจากของจริงนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลแล้วยังฝึกใช้การตีความ และการประเมิน ด้วยวิธีการสอนแนวนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ทักษะการเรียนพร้อมทั้งทักษะทางภาษาที่หลากหลายเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการทำกิจกรรมทางวิชาการ (Brinton, Snow, and Wesch , as cited in Stoller, 1997, p.2) แนวการสอนแบบ CBI มีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาหลายประการทั้งนี้มิงงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาและจิตวิทยาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนแบบ CBI ซึ่ง Singer (1990) พบว่า การจัดสื่อการเรียนการสอนที่เป็นเค้าโครงเนื้อหา (Theme) เดียวกัน การจัดบรรยากาศการเรียนโดยใช้หลักสูตรที่เน้นเนื้อหา ช่วยให้ผู้เรียนจดจำและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น สำหรับ Anderson (1990) ได้ศึกษาพบว่าการสอนที่มีเนื้อหาต่อเนื่องกันและมีความหมายต่อผู้เรียน การจัดเนื้อหาหลักสูตรที่มีการเรียงลำดับอย่างดีนำไปสู่ความเข้าใจและการเรียนที่ดีขึ้น นอกจากนี้นักวิจัยหลายท่านยังได้พบว่าการสอนแบบเน้นเนื้อหาช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจและความสนใจที่จะใช้ความสามารถในการทำกิจกรรมที่ทำทนาย โดยพยายามดึงความรู้เดิมมาใช้ตลอดจนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้การทำกิจกรรมการเรียนประสบความสำเร็จ (Alexander, Kulikwich, and Jetton, 1994) นอกจากนั้น Bereiter และ Scadamalia (1993) ศึกษาพบว่าความสามารถด้านเนื้อหาของผู้เรียนได้รับการพัฒนาขึ้น เมื่อผู้เรียนศึกษาเพิ่มเติมจากการทำกิจกรรมที่ยากและซับซ้อนขึ้น

จากการศึกษาได้ข้อสรุปว่าการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในการสอนแบบ CBI เป็นการฝึกการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ การประเมินผลมีความสัมพันธ์กับการเรียนแบบร่วมมือ มีการบูรณาการทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เช่น การทำโครงงาน การฝึกใช้กลวิธีและการสอนที่ใช้ภาพสื่อความหมาย เป็นต้น (Stoller, 1997)

1.4 การวัดความสามารถในการใช้ภาษา

การเรียนรู้ภาษาจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียน หลังจากได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษา เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านภาษาอยู่ในระดับใด นักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้นิยามเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาดังต่อไปนี้

Chomsky (อ้างใน Nunan, 1988) ได้ให้นิยามความสามารถในการใช้ภาษาไว้

2 ลักษณะ คือ

1. สมรรถภาพด้านกฎเกณฑ์ภาษา (Competence) หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถด้านกฎไวยากรณ์ของภาษา

2. สมรรถภาพด้านการใช้ภาษา (Performance) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ที่ตนรู้

จากนิยามความสามารถในการใช้ภาษาของ Chomsky อาจกล่าวได้ว่าเป็นการประเมินความสามารถทางภาษาโดยพิจารณาสมรรถภาพด้านการใช้ภาษา คือ ทักษะปฏิบัติ เพราะเป็นสิ่งที่แสดงว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้ต่าง ๆ ไปใช้เพื่อการสื่อสารได้ระดับใด Richards (1985) ซึ่งให้เห็นลักษณะเฉพาะของการวัดความสามารถในการใช้ภาษาว่าควรมีลักษณะเด่นดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ภาษา จะต้องเกี่ยวข้องกับทักษะปฏิบัติ นั่นคือต้องเป็นพฤติกรรมที่วัดได้ หรือสังเกตได้

2. จะต้องเกี่ยวข้องกับสถานการณ์การสื่อสารที่เฉพาะเจาะจง กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน พร้อมทั้งระบุกิจกรรมการสื่อสาร และกำหนดงานเฉพาะจากกิจกรรมการสื่อสารนั้น

3. จะต้องระบุเกณฑ์การประเมินระดับความสามารถในทักษะปฏิบัติ

4. จะต้องประกอบด้วยความสามารถในการปฏิบัติงานย่อย หรือใช้ทักษะย่อยต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ตามแนวคิดของ Richards (1985) เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษา จึงไม่ได้หมายถึงความสามารถด้านไวยากรณ์โดยตรง แต่เน้นที่ความสามารถในการสื่อสาร

การวัดความสามารถในการใช้ภาษาควรเป็นการวัดความสามารถในทุกทักษะ และอยู่ในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่เป็นจริง ในการประเมินผล ใช้แบบสังเกตเพื่อวัดความสามารถด้านทักษะฟังและพูด ใช้แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะอ่านและเขียน ตามที่ อรุณี วิริยะจิตรา (2532, หน้า 115) ได้ให้ข้อสังเกตในการสร้างข้อสอบเพื่อประเมินความสามารถในการใช้ภาษาไว้ดังนี้

1. ภาษาที่นำมาใช้ในการทดสอบควรเป็นภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน
2. ภาษานั้นควรเป็นข้อความที่ต่อเนื่องในเชิงการให้บริบท (Context) มีความสัมพันธ์กับข้อความ (Discourse) แสดงหน้าที่ของภาษา
3. ภาษาที่นำมาใช้ควรเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในบริบทของสังคมและวัฒนธรรม เช่น การแสดงบทบาทของคู่สนทนา สถานการณ์ เป็นต้น
4. การทดสอบมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดทักษะการใช้ภาษาตามเนื้อหา ไม่ใช่วัดความรู้ด้านกฎไวยากรณ์

การวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน จะใช้แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและจุดประสงค์จากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้ทดสอบกับผู้เรียน แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาสรุปผล

1.5 การประเมินผลตามแนวการสอนของ CBI สำหรับการวัดและประเมินผลการ

เรียนตามวิธีการสอนแบบ CBI จะดำเนินตามแนวทาง ของการวัดผลการเรียนตามรูปแบบของ CBI ซึ่ง เทอร์เนอร์ (Turner, as cited in Turner, 1997, pp.188-189) ได้พัฒนารูปแบบ และกำหนดแนวทางการวัดผล ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ รวม 8 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดเป้าหมายของการเรียนภาษา

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดเป้าหมายของการเรียนเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 นำเป้าหมายทั้งการเรียนภาษาและเนื้อหา มาสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดลักษณะเฉพาะ (Specification) ของเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 4 ส่วน ซึ่ง แมคโดนัลด์ (Macdonald, as cited in Turner, 1997, pp.191-192) ได้ปรับปรุงเพื่อให้สามารถวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนแบบ Sheltered ในวิชาวิทยาศาสตร์ การกำหนดลักษณะเฉพาะของเครื่องมือวัด มีดังนี้

1. กำหนดคำอธิบายทั่วไป (General description) เกี่ยวกับทักษะที่จะวัดด้วยแบบทดสอบ เช่น ผู้เรียนสามารถสารัตถสิ่งที่เป็นสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน

2. อธิบายบทอ่าน (Passage description) ซึ่งมีเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วในชั้นเรียน Sheltered บทอ่านจะมีรายละเอียดทางข้อมูลแต่ต้องอธิบายเพิ่มเติมจากความเข้าใจของผู้เรียน จึงจะทำให้บทอ่านสมบูรณ์

3. ทำคำถามและงาน (Question and task) มีคำถามและงาน 4 ประเภท ได้แก่ เขียนกำกับภาพ จับคู่คำที่มีความหมายตรงกัน เขียนคำศัพท์ และเรียงความ

4. การให้คะแนน ให้คะแนนจุดประสงค์ตามคำเฉลย สำหรับคำถามแบบเขียนตอบใช้ตามวิธีการใช้ภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง ตรวจสอบข้อสอบ 2 ครั้ง โดยให้คะแนนไวยากรณ์ คำศัพท์ เครื่องมือ และเนื้อหา อย่างละ 5 คะแนน

ขั้นตอนที่ 5 นำผลจากการทำแบบทดสอบมากำหนดเป็นคะแนนและผลการเรียน

ขั้นตอนที่ 6 นำแบบทดสอบไปหาความยากง่าย คำอ่านาจจำแนก และปรับแก้ไขแบบทดสอบที่บกพร่อง

ขั้นตอนที่ 7 ตรวจสอบแบบทดสอบก่อนและหลังนำไปสอบและก่อนตัดสินผลการเรียน

ขั้นตอนที่ 8 แจ้งผู้สอนและผู้ออกข้อสอบเกี่ยวกับค่าความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงของข้อสอบหลังจากการสอบแต่ละครั้ง (Turner, 1997, pp. 188-196)

วิธีการวัดและประเมินผลตามขั้นตอนดังกล่าว ผู้สอนสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะกับวิชาที่สอนและลักษณะการสอนใน CBI รูปแบบต่าง ๆ สำหรับวิธีการสอนแบบ CBI แบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบด้วยกัน แตกต่างกันตามลักษณะของการสอนดังนี้

1. การสอนแบบกำหนดเนื้อหา (Theme-based Instruction) เป็นการสอนแบบบูรณาการความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กับความรู้ทางภาษา โดยการกำหนดเนื้อหา หัวข้อเรื่อง (Topic) หรือเค้าโครงเรื่อง (Theme) การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาในลักษณะนี้จะดำเนินไปตามเค้าโครงเรื่องที่กำหนดไว้นั้น

2. การสอนภาษาแฝงวิชาการ (Sheltered Content Instruction) เป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนภาษาที่สองเรียนวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมในวิชานั้น โดยการทำกิจกรรมดังกล่าวได้รับการสอนทั้งภาษาและเนื้อหาวิชา โดยผู้สอนทั้ง 2 คน โครงสร้างทางภาษาและความรู้ทางไวยากรณ์ที่เรียนจะขึ้นอยู่กับเนื้อหาของวิชานั้น ๆ

3. การสอนแบบเชื่อมโยงความรู้ทางเนื้อหาและภาษา (Adjunct Language Instruction) เป็นการสอนแบบเชื่อมโยงความรู้ระหว่าง 2 วิชาขึ้นไปเข้าด้วยกัน และทุกวิชาสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้เรียนต้องเข้าเรียนในทั้ง 2 รายวิชา และแยกชั้นเรียนจากกัน (McMahan, 1995)

ในการสอนผู้เรียนที่เลือกเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรม วิชางานโลหะแผ่นนั้น เชื่อว่า การใช้วิธีสอนแบบ CBI ในลักษณะของ Sheltered จะมีความเหมาะสมมากที่สุด ในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปด้วยขณะที่เรียนวิชาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิธีการสอนแบบ Sheltered มีวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนที่อ่อนภาษาอังกฤษสามารถเรียนรู้ และเข้าใจภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น ทำให้ผู้เรียนที่สนใจงานวิชาชีพสามารถเรียนรู้และฝึกการใช้ภาษาอังกฤษได้ เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์กับการประกอบอาชีพของตนเอง

2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนแบบ Sheltered English

ความเป็นมาของแนวการสอนแบบ Sheltered English เกิดขึ้นจากการที่มีผู้เรียนที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ (Limited-English-proficient หรือ LEP) ในโรงเรียนของประเทศสหรัฐอเมริกาเพิ่มจำนวนมากขึ้น ซึ่ง Waggoner (1984)

คาดว่าในปี 2000 จะมีนักเรียนในสหรัฐอเมริกาประมาณ 3.4 ล้านคน ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้น้อย จะกลับไปใช้ภาษาแม่ของตนเองในการสื่อสาร แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนเหล่านี้ยังคงมีความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผู้รับผิดชอบด้านการศึกษาคงต้องเตรียมผู้เรียนเหล่านี้ให้พัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป โดยให้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาเชิงวิชาการ (Cognitive academic language proficiency, CALP) ซึ่งต้องใช้เวลาถึง 7 ปี สำหรับผู้ที่ไม่ได้อยู่ในสังคมที่พูดภาษาอังกฤษ (Cummins, 1979,1981) หรือแม้แต่อยู่ในสังคมที่ใช้ภาษาอังกฤษก็ยังคงใช้เวลา 5-8 ปี ในการเรียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (Collier,1987) ด้วยเหตุนี้ถ้าผู้สอนที่สอนนักเรียนในกลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) เน้นความสามารถของผู้เรียนเฉพาะด้านภาษา ความรู้ทางวิชาการก็จะถูกจัดอยู่ในระดับที่ต่ำมาก นักการศึกษาจึงใช้วิธีการสอนแบบ Sheltered English เพื่อช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ ได้พัฒนาความสามารถทางวิชาการไปพร้อมกับการพัฒนาทางภาษาอังกฤษ (Freeman, D. & Freeman, Y., ERIC Digest ED 301070 Oct88)

การสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดแบบ Sheltered English เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการสอนภาษาอังกฤษใช้วิธีที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนมากที่สุด การเรียนวิธีนี้คือเรียนภาษาโดยการผ่านข้อมูลความรู้ด้านเนื้อหาวิชาอื่น สื่อการสอนจากวิชาดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น ซึ่งผู้สอนสามารถสังเกตได้จากความเข้าใจของผู้เรียนและผลจากการทำกิจกรรมในชั้นเรียน การสอนภาษาอังกฤษ แบบ Sheltered ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ด้านเนื้อหาและเข้าใจภาษา โดยอาศัยการสอนที่ใช้แบบจำลอง การสาธิต และการปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อน ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการแสดง ความเข้าใจตามจุดประสงค์ของเนื้อหาวิชา แนวการสอนแบบ Sheltered English ได้นำไปใช้สอนผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา ในรายวิชาทั่วไป เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ นอกจากนี้สามารถใช้สอนในวิชาสายอาชีพต่าง ๆ เช่น สาขารัฐกิจและเทคโนโลยี รวมทั้งการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและเทคนิค การสอนแบบ Sheltered English จึงเน้นการนำเอาภาษาไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาความรู้ด้านต่าง ๆ มิใช่การศึกษาที่ตัวภาษา (Rosen and Sasser, 1997, p. 35)

2.1 จุดมุ่งหมายของการสอน

การสอนแบบ Sheltered English เป็นวิธีการสอนความรู้ทางวิชาการโดยใช้ภาษาอังกฤษ โดยทำเนื่อหาการเรียนให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำสามารถเข้าใจได้ มีจุดมุ่งหมายช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ทั้งด้านเนื้อหาวิชาและความสามารถทางภาษาอังกฤษ ไปพร้อมกัน (Freeman & Freeman, 1988) นอกจากนี้ บทเรียน Sheltered English จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านการใช้สติปัญญา และภาษาอังกฤษด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การเลียนแบบ การสาธิตเพื่อแสดงความเข้าใจในเนื้อหาวิชา มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้สอน

ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษและความรู้ด้านเนื้อหานั้น Kinsella (1997) ให้ความเห็นว่าการเรียนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และส่งเสริมการฝึกทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องนำไปใช้ในการเรียนชั้นสูงต่อไป การเรียนแบบ Sheltered ระยะแรกจึงเป็นการให้ตัวป้อนที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจด้านเนื้อหาบทเรียนงานหลักของการสอนแบบนี้จึงอยู่ที่ผู้สอนต้องใช้ความสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาอังกฤษและความรู้ที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการทำกิจกรรมให้สำเร็จ Kinsella ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การจะให้ตัวป้อนที่มีความหมายแก่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการปรับวิธีการสอน โดยผู้สอน โดยให้ผู้เรียนได้รับทั้งการฟังเสียง พร้อมกับการเห็นภาพ ในการรับรู้ข้อมูลความรู้ใหม่โดยมีการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนมาช่วย นอกจากนั้นผู้สอนต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนเพราะผู้เรียนบางคนอาจมีความรู้เดิมอยู่บ้างทั้งด้านเนื้อหาและภาษา แต่ทั้งนี้ผู้เรียนจำนวนมากอาจไม่มีพื้นฐานเลย และเรียนรู้ได้ช้า (Coley & Hoffman, Cummins, as cited in Kinsella, 1997) ในกรณีนี้ผู้สอนจึงต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนเพื่อปรับวิธีการสอนให้เหมาะสม จัดทำบทเรียนที่มีการผสมผสานเนื้อหาและภาษา รวมทั้งกลวิธีในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนกลุ่มนี้เรียนรู้ และเข้าใจได้

Mohan (1986) กล่าวถึงวิธีการผสมผสานระหว่างความรู้ด้านทักษะภาษา ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ตลอดจนทักษะการคิดวิเคราะห์และหลักของการฝึกทักษะต่าง ๆ ว่า ต้องมีการวางแผน ไม่อาจปล่อยให้เกิดขึ้นเอง ผู้เรียนควรได้รับความรู้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการใน

โรงเรียนก่อนที่จะเข้าสู่สถาบันทางวิชาการชั้นสูง โดยผู้สอนภาษาแบบ Sheltered ซึ่งเข้าใจความต้องการของผู้เรียนดีที่สุดและสามารถช่วยผู้เรียนให้ค้นพบกลวิธีในการช่วยเหลือตัวเองในการเรียนวิชาการที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ

การนำวิธีการสอนแบบ Sheltered มาปรับใช้ในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา เชื่อว่าจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้และพัฒนาทักษะด้านภาษาเพื่อปรับปรุงความรู้ด้านวิชาการเตรียมพร้อมสำหรับการศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมต่อไป ซึ่งจากการศึกษาของ Adamson (1993) เกี่ยวกับปัญหาของผู้เรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในการปรับตัวกับวิธีการเรียนเนื้อหาวิชาในชั้นสูง พบว่าผู้เรียนไม่มีความพร้อมในการใช้ภาษาเป็นสื่อ ในการเรียนเนื้อหาวิชา เพราะการใช้สื่อการสอนที่เป็นภาษาอังกฤษนั้น มีความยากเกินกว่าระดับความรู้และความสามารถของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนที่ไม่เคยเรียนรู้กลวิธีในการเรียนมาก่อนไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาด้านวิชาการเท่าที่ควร

การฝึกให้ผู้เรียนเริ่มเรียนรู้และเข้าใจวิธีการเรียนเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษตั้งแต่ในระดับมัธยมศึกษา โดยใช้วิธีการสอนแบบ Sheltered English จึงเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเตรียมปรับตัวในการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการที่ใช้สอนในการสถาบันการศึกษาในระดับสูง

2.2 การนำวิธีการสอนแบบ Sheltered English ไปใช้ในชั้นเรียน

องค์ประกอบของการนำการสอนแบบ Sheltered English มาใช้ในชั้นเรียน มีวิธีการและขั้นตอนที่ต้องคำนึงถึงหลายประการ ดังที่ Rosen และ Sasser ได้แนะนำไว้ดังนี้ (Rosen and Sasser, 1997, pp.42-45) บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในชั้นเรียน Sheltered ต้องมีความเป็นกันเองและไม่เครียด ทำห้องเรียนให้มีบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ด้วยการติดข้อความ หรือแผ่นภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นและเกิดการรับรู้เอง เช่น คำเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ติดไว้ตามเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวผู้สอน ควรสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนด้วยการให้ความรู้และความช่วยเหลืออย่างจริงจังทำให้ผู้เรียนกล้าถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ และกล้าตอบในสิ่งที่รู้ การที่ผู้สอนยอมรับฟังความคิดและยอมรับในความสามารถของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึก

เช่นเดียวกันต่อผู้สอนและเพื่อน อุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งผู้สอนสามารถนำอุปกรณ์ในการทำงานมาใช้ประโยชน์เป็นอุปกรณ์การสอนได้เช่นเดียวกับอุปกรณ์การสอนทั่วไป โดยเฉพาะสื่อของจริงจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและเกิดความคิดรวบยอดรวดเร็วขึ้น ผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ในการทำงานจริงช่วยสื่อความหมายด้านเนื้อหาอาจใช้วิธีการสาธิตให้ดูวิธีการทำงานของเครื่องมือเครื่องจักรต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมือจริงและการทำงานจริง ในการสาธิตอาจให้ผู้เรียนได้สัมผัสหรือทดลองใช้อุปกรณ์ด้วยตนเอง นอกจากนั้นการให้สถานการณ์ของการทำงานประกอบในการสอนเรื่องที่เข้าใจยาก เช่น วิธีการประกอบชิ้นงานใหม่ อาจใช้วิธีการสาธิตให้ผู้เรียนเห็นขั้นตอนการทำงานแต่ละขั้นอย่างชัดเจน ผู้เรียนจึงจะเห็นภาพและเกิดความเข้าใจ สามารถทำชิ้นงานใหม่ด้วยตัวเองได้

นอกจากการใช้อุปกรณ์ในการทำงานช่วยในการเรียนการสอนแล้ว ยังสามารถใช้อุปกรณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยในการเรียนการสอน เช่น รูปภาพ และแผนภูมิ การใช้อุปกรณ์ร่วมกับบทเรียนที่เป็นเนื้อหาจะช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ในขณะที่เดียวกัน การใช้แผนภาพหรือแผนภูมิ ช่วยในการบรรยายผลงานของผู้เรียนเอง นอกจากจะช่วยให้การบรรยายง่ายขึ้น ยังทำให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ได้ตรงกับเนื้อหาวิชาและเป็นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง หลักสูตรการสอนแบบ Sheltered English ไม่มีความจำเป็นต้องลำดับขั้นตอนจากง่ายไปยากแต่จะปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนในชั้นแต่ละชั้น โดยการสอนเนื้อหาแก่ผู้เรียนขึ้นอยู่กับวิชาในแต่ละระดับชั้น ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกหัวข้อที่สอน (topic) ตามความเหมาะสมโดยเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ภาษาที่สอนมิได้แยกจากวิชาที่เรียนแต่จะใช้ภาษาเพื่อสอนวิชานั้น ๆ ทุกบทของการสอนจะต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติมมากขึ้น การสอนภาษาจึงเป็นไปตามสถานการณ์ของการเรียนเนื้อหาวิชาเป็นหลัก

สรุปได้ว่าการสอนแบบ Sheltered English เป็นวิธีการสอนที่มุ่งสอนผู้เรียนให้มีการพัฒนาความรู้ด้านเนื้อหาและความสามารถทางภาษาในเวลาเดียวกันโดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย วิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนความเข้าใจภาษาได้แก่ มีการทบทวนความรู้เดิมโดยใช้ภาษาที่ 1 ก่อนการให้ความรู้ภาษาที่ 2 การเรียนโดยใช้สื่อต่าง ๆ และอุปกรณ์จริงช่วยการเรียนรู้สิ่งที่เป็นนามธรรมมีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยเฉพาะการใช้ภาษาเขียน การใช้ท่าทางประกอบคำพูดที่มีความชัดเจนเป็นธรรมชาติ การสอนที่มีประสิทธิภาพคือ

การที่ผู้สอนพยายามอธิบายเนื้อหาที่เรียนโดยใช้วิธีหลากหลายเพื่อให้โอกาสผู้เรียนที่มีวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ กัน การเชื่อมโยงความรู้ให้สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันและประสบการณ์ของผู้เรียนช่วยในการสร้างแนวคิดทางวิชาการมากขึ้น กิจกรรมในการเรียนเน้นการสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนมากกว่าการบรรยายหรือการอ่านเนื้อหาด้วยตนเอง หลังจากการเรียนอาจมีความจำเป็นในการทบทวนเนื้อหาบทเรียนหรือพูดคุยเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้ภาษาที่ 1

2.3 บทบาทของผู้สอน

ผู้สอนนับว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีความสำคัญต่อผู้เรียนมากในการเรียนการสอน Sheltered English การจะช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษมีทักษะทางวิชาการ ผู้สอนต้องมีความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่จะสอน โดยเลือกสอนเนื้อหาสำคัญของแต่ละวิชา เสริมด้วยเนื้อหาย่อยที่มีความสัมพันธ์กัน
2. ผู้สอนจำเป็นต้องรู้จักใช้กลวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียน
3. ผู้สอนต้องมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง รวมทั้งวัฒนธรรมของผู้เรียน ตลอดจนพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน และสิ่งที่ผู้เรียนพึงพาในการเรียนรู้ เพื่อใช้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนได้เร็วขึ้น
4. ผู้เรียนต้องสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านเนื้อหาและทักษะทางภาษา รวมทั้งกลวิธีของผู้เรียนที่ใช้ในการเรียน

ผู้สอนที่เอาใจใส่ต่อผู้เรียนอย่างจริงจังจะสามารถช่วยผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จได้มาก ดังที่ Rosen และ Sasser (1997) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนไว้มีดังนี้

1. ใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย
2. ใช้คำถามที่เหมาะสมตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนบ่อย ๆ โดยใช้คำถามหลากหลายรูปแบบ เช่นคำถามปลายเปิด คำถามที่ตอบแบบสั้น ๆ เพื่อประเมินความเข้าใจและสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียน
3. ก่อนการสอนต้องมีการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ตรวจสอบความรู้เดิมด้วยการทำกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถที่มีอยู่ ผู้สอนจึงจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสมต่อไป

4. ในการจัดการเรียนการสอนจะเน้นเนื้อหาสำคัญ (key concept) ในการสอนแบบ Sheltered ผู้สอนอาจไม่สอนอย่างละเอียดทุกเรื่อง แต่จะเจาะลึกในบางเรื่องขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชา (Rosen and Sasser, 1997, pp.42-44)

นอกจากนี้ Richard-Amato (1988) ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอนในชั้นเรียน Sheltered ไว้ว่า ผู้สอนต้องพยายามพูดคุยกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลเท่าที่จะทำได้ในการเรียน ถ้าผู้เรียนยังไม่พร้อมอย่างบังคับให้ผู้เรียนพูด ถ้าจำเป็นต้องมีการแก้ไขข้อผิดพลาดในการพูดของผู้เรียนควรทำในทางอ้อม เช่น การพูดซ้ำประโยคที่ผู้เรียนพูดผิดให้ถูกต้อง ควรอนุญาตให้ผู้เรียนใช้พจนานุกรมสองภาษาได้ ผู้สอนควรพยายามทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนพูดและแสดงออกถึงความเข้าใจด้วยท่าทาง ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสชื่นชมความสำเร็จกับผลงานของตนเองด้วยการจัดกิจกรรม การที่ผู้สอนให้ความเอาใจใส่และจริงใจแก่ผู้เรียน การสังเกตความก้าวหน้าและช่วยแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของผู้เรียน ย่อมช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

2.4 วิธีการสอน

วิธีการสอนตามแนวการสอนแบบ Sheltered English ที่นำมาใช้ประกอบด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้

1. การสอนโดยวิธีการจำลองแบบและการสาธิต

การนำวิธีสอนแบบ Sheltered ไปสอนในวิชาชีพซึ่งเน้นการปฏิบัติงาน มีการเรียนการสอนที่ต้องมีการทำงานเป็นส่วนใหญ่ เช่น วิชางานโลหะแผ่น ต้องอาศัยวิธีสอนด้วยการจำลองแบบ และการสาธิตมาใช้เป็นส่วนใหญ่ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและภาษาในเวลาเดียวกัน สามารถเห็นแนวทางที่จะเรียนรู้ภาษาด้านคำศัพท์และเข้าใจกลวิธีการปฏิบัติออกมาเป็นรูปของผลงาน กิจกรรมส่วนใหญ่จะให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนอย่างดีก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่นต่อไป เช่น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้วิธีการวัดและตัดโลหะด้วยเครื่องมือต่าง ๆ ก่อนการประกอบเป็นชิ้นงาน ซึ่งผู้สอนจะอธิบายพร้อมทั้งสาธิตวิธีทำตามขั้นตอน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลงมือทำ ผู้เรียนจะเรียนรู้และแก้ปัญหาระหว่างการลงมือทำ และเกิดความเข้าใจด้วยตัวเอง

2. ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ

การทำงานเป็นกลุ่มทำให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ และซักถามความเข้าใจกับเพื่อนในเรื่องของเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ เป็นการช่วยลดความเครียดและเพิ่มแรงจูงใจ เพราะผู้เรียนบางคนไม่กล้าถามครู ขนาดของกลุ่มและจุดประสงค์ของกลุ่มอาจมีการปรับไปตามลักษณะของกิจกรรม ซึ่งอาจเป็นงานเดี่ยว งานคู่ หรืองานกลุ่มในจำนวน 4-5 คน

ขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนแบบ Sheltered นี้ Debora J. Short (1994) ได้แนะนำไว้ สามารถนำมาปรับใช้ในการสอนวิชาต่าง ๆ มี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) เป็นขั้นที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งโครงสร้างความรู้เดิมของผู้เรียนจากวิชาที่เคยเรียนมา หรือประสบการณ์ในการทำงานที่ผ่านมาด้วยการทำกิจกรรมเพื่อทบทวนสิ่งที่เคยเรียนมาแล้ว นอกจากนั้นยังเป็นการทดสอบระดับความรู้ของผู้เรียนเพื่อเตรียมให้ความรู้ใหม่ และสอนตัวอย่างบางส่วนของความรู้ใหม่เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับเนื้อหาใหม่ที่กำลังจะเรียน

2. ขั้นการนำเสนอ (Presentation) ด้านการสอนเนื้อหา เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ความรู้ใหม่หรือสอนเทคนิคในการทำงานแก่ผู้เรียน ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้กลวิธีการสอนหลายอย่างประกอบกันเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ เช่นการอธิบายโดยใช้สื่อต่าง ๆ ประกอบ แสดงขั้นตอนในการทำงานที่ชัดเจน มีการใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริงและการทำงานจริงให้ผู้เรียนได้ศึกษาอย่างใกล้ชิด ได้สัมผัสหรือลองทำ ด้านการสอนภาษา ผู้สอนจะสอดแทรกการเรียนรู้ภาษาในทักษะทั้ง 4 ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ รวมทั้งแนะนำและฝึกให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนภาษาแบบต่าง ๆ

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติงาน หรือนำความรู้ใหม่ที่ได้เรียนมาสู่กระบวนการปฏิบัติ หลังจากผู้สอนได้สาธิตขั้นตอนวิธีการทำงานที่ถูกต้องให้ดูเป็นตัวอย่างก่อน จากนั้นผู้เรียนฝึกปฏิบัติตาม ทำงานด้วยตนเองตั้งแต่ขั้นเริ่มต้นจนสำเร็จ

4. ขั้นนำไปประยุกต์ใช้ (Application) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้รับมอบหมายให้ทำงานชิ้นใหม่โดยใช้หลักการและความรู้ที่ผู้สอนได้ให้ไป ใช้ความเข้าใจ และประสบการณ์จากการฝึกปฏิบัติที่ผ่านมาประกอบกับความคิดสร้างสรรค์และความสามารถมาประยุกต์ทำชิ้นงานให้เสร็จตามที่ได้รับมอบหมาย

5. ขั้นทบทวน (Review) เป็นขั้นของการทบทวนความรู้และการประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่ได้เรียน โดยการทำกิจกรรมตาม

โครงการ หรืองาน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกว้างขวางยิ่งขึ้น มีการประเมินผลงานที่ผู้เรียนทำโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในผลงานและความสามารถของตนเอง (Short, 1994)

ในขั้นตอนต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดของเนื้อหาวิชา เพื่อนำมาดำเนินการจัดกิจกรรมและสอดแทรกความรู้ทางภาษาที่เหมาะสม เพื่อใช้ในการสอนตามขั้นตอนต่าง ๆ ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปตามลำดับช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจไม่สับสน

ด้วยเหตุที่ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้และความสามารถทางภาษาต่างกัน การวัดความรู้ด้านภาษาและเนื้อหาที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนแบบ Sheltered English จึงต้องมีความแตกต่างจากการวัดผลตามปกติ การวัดผลตามปกติอาจไม่เหมาะกับนักเรียนกลุ่มนี้ เนื่องจากข้อสอบดังกล่าวอาจบรรจุเนื้อหาที่เคยเรียนน้อยเกินไปและเน้นการอ่าน การเขียน มากเกินไป วิธีการประเมินผลตามแนวสอนนี้จึงควรเป็นการให้ผู้เรียนได้แสดงออกในสิ่งที่ผู้เรียนรู้หลังการเรียนวิชานั้น ซึ่งอาจประเมินจากการทำโครงการ โดยมีครูช่วยเหลือให้กำลังใจ ช่วยให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้อาจประเมินจากความรับผิดชอบในการทำงาน โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกปฏิบัติงานซึ่งแสดงถึงความสำเร็จในการใช้ทักษะของผู้เรียนได้ในหลายระดับ

3. การสอนทักษะการอ่าน

เนื่องจากในชั้นเรียนปกติมิได้มีการสอนเพื่อเตรียมผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองให้ได้เรียนรู้คำศัพท์ และความรู้ภาษาอังกฤษด้านวิชาการ ผู้เรียนจึงพบปัญหาในการเรียนวิชาการต่าง ๆ ภายหลังในการศึกษาข้อมูลทางวิชาการ ดังนั้นการสอนทักษะการอ่านที่ช่วยในการเตรียมผู้เรียนเพื่อการอ่านเนื้อหาในบทเรียนทางวิชาการจึงมีความสำคัญ ดังที่ ซีห์ (Shih, as cited in Kisella, 1997, p.60) กล่าวว่า ในการสอนทักษะภาษาอังกฤษในชั้นเรียนทั่วไป ผู้เรียนควรได้รับการฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญของเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาการ นอกจากนั้น แครร์เรล (Carrell, as cited in Kinsella, 1997, p.60) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าผู้เรียนภาษาที่สองโดยทั่วไปมักจะได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการอ่าน โดยที่ผู้เรียนเองไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงถึงเหตุผลและ

ประโยชน์ของการใช้กลวิธีเหล่านั้น ดังนั้นการสอนอ่านและการศึกษาบทเรียนโดยปราศจากการทำความเข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริง ทำให้ผู้เรียนที่ไม่มีความสามารถในการอ่านอย่างเพียงพออาจหลีกเลี่ยงที่จะศึกษาหรือฝึกหัดการใช้กลวิธีเหล่านั้น

Kinsella (1997) กล่าวว่า การสอนอ่านตามแนว CBI ช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนในการเตรียมความพร้อมในการอ่านบทเรียนทางวิชาการ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญคือการเตรียมความพร้อมในการอ่านบทเรียนแก่ผู้เรียน ต่อจากนั้น คือการศึกษานิเทศของสื่อว่าเป็นสื่อชนิดใด ซึ่งการสอนการอ่านโดยทั่วไป ผู้สอนมักใช้เทคนิคที่ให้ผู้เรียนจำแนกชนิดของสื่อต่าง ๆ แล้วอ่านบทเรียนที่ผู้สอนแจกให้ โดยผู้เรียนส่วนใหญ่จะทำกิจกรรมการอ่านที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เกี่ยวกับวิชาการได้น้อย เนื่องจากผู้เรียนไม่มีความรู้ด้านเนื้อหาเฉพาะของวิชานั้น ๆ การที่ผู้เรียนไม่เข้าใจใจความสำคัญของสื่อทางวิชาการ ทำให้ผู้เรียนต้องสุมหาคำตอบอย่างไร้จุดหมาย การขาดความรู้เฉพาะและทักษะการอ่านเนื้อหาวิชาทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน

กิจกรรมสำคัญในการอ่านเนื้อหาทางวิชาการ คือการทำกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre - reading) ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับเนื้อหาโดยรวม และลำดับของเนื้อหา ก่อนการอ่านจริง เพื่อเตรียมรับรู้เรื่องที่จะอ่าน โดยเชื่อมโยงความคิดเกี่ยวกับเค้าโครงเรื่องกับสื่อที่อ่าน ตั้งแต่บทนำจนถึงบทสรุป ทั้งนี้โดยมีคำถามและสื่อต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจ การลำดับเหตุการณ์และสื่อการสอนเป็นแนวทางให้แก่ผู้เรียนในการทำความเข้าใจเนื้อหาโดยรวมพร้อมทั้งจับประเด็นของเนื้อหาได้ กิจกรรมการเรียนดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน และวางแผนการอ่านล่วงหน้า

กิจกรรมที่ช่วยในการอ่านเนื้อหาทางวิชาการอีกประการหนึ่ง คือ การใช้บัตรคำศัพท์ช่วยในการเรียนการสอน เนื่องจากการจำคำศัพท์สามารถช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อหาได้มาก การใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการสอนจะส่งเสริมผู้เรียนในการจดจำคำศัพท์ให้ได้มากขึ้น และการนำคำศัพท์แต่ละคำมาใช้ในรูปประโยคและสถานการณ์จริงเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสนำคำศัพท์มาประยุกต์ใช้อย่างมีความหมาย และเข้าใจเนื้อหาในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มากกว่าการเปิดหาความหมายจากพจนานุกรม ในชั้นเรียนแบบ Sheltered มักมีการใช้คำศัพท์ที่เป็นความหมายทั่วไป รวมทั้งคำศัพท์เฉพาะสำหรับวิชานั้น

การใช้บัตรคำจึงเป็นวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์และสามารถนำไปใช้ได้ดี โดยการเชื่อมโยงคำศัพท์ไปสู่สิ่งที่มีความหมาย แม้ว่าการจดจำคำศัพท์จะเป็นการยากสำหรับผู้เรียนบางคน แต่ในเวลาต่อมาผู้เรียนจะสามารถเข้าใจและจำได้นาน (Kinsella, 1997)

กิจกรรมการสอนทักษะการอ่านในแนวการสอนแบบ CBI จึงควรใช้วิธีทำกิจกรรมก่อนการอ่าน เพื่อช่วยในการเรียนรู้โครงสร้างของเนื้อหา และใช้บัตรคำช่วยในการสอนคำศัพท์

4. เอกสารเกี่ยวกับแรงจูงใจ

นักการศึกษาต่างเชื่อว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนประสบความสำเร็จ จึงได้มีการศึกษาค้นคว้าหาวิธีต่าง ๆ ที่จะสร้างแรงจูงใจ ให้เกิดกับผู้เรียนเพื่อส่งผลกระทบไปสู่ผลการเรียนของผู้เรียน Brown (1994) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมาย แล้วใช้ความพยายามในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้ (Brown, 1994, p.34)

Maslow นักจิตวิทยาชาวรัสเซีย ซึ่งเชื่อว่าความต้องการของมนุษย์เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้มนุษย์แต่ละคนเกิดแรงจูงใจในการทำสิ่งต่าง ๆ เขาได้แบ่งลำดับขั้นของความ ต้องการออกเป็น 7 ระดับ ได้แก่ ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ ความต้องการเป็นที่ยอมรับและได้รับการยกย่อง ความต้องการที่จะตระหนักในความสามารถของตนเอง ความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ และความต้องการทางสุนทรีย์ เชื่อว่าเมื่อความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะต้องการตอบสนองความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป สำหรับในลักษณะของการเรียน ผู้เรียนจะตอบสนองความต้องการของตนเองในลักษณะต่าง ๆ กัน ขึ้นอยู่กับแรงจูงใจของแต่ละคน ดิคกินสัน (Dickinson, as cited in Brown 1994)

ได้แบ่งชนิดของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประการ ได้แก่

1. แรงจูงใจภายนอก เป็นสิ่งที่สร้างกำลังใจแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ แรงจูงใจภายนอกอาจได้มาจากผู้สอนและเพื่อน โดยที่จะทราบแรงจูงใจภายนอกของผู้เรียนได้จากการสำรวจความต้องการ และเป้าหมายในการเรียนของผู้เรียน

2. แรงจูงใจภายใน เป็นความพึงพอใจและความเต็มใจของผู้เรียนในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดให้ แรงจูงใจภายในจะสังเกตได้จากการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียน เช่น ความสนใจ ความตื่นตัวที่ได้ทำกิจกรรม

เดซี (Deci, as cited in Brown, 1994, 38) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจภายในว่า เป็นความต้องการที่บุคคลอยากทำกิจกรรมให้สำเร็จ โดยไม่มุ่งหวังรางวัลตอบแทนใด ๆ นอกจากความสำเร็จในตัวของกิจกรรมเอง และ ผู้ที่จะเข้าร่วมทำกิจกรรมเหล่านั้นทำเพราะเป็นความต้องการของตัวเองไม่ต้องใช้สิ่งต่าง ๆ ชักนำ พฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายในจะนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งใจไว้ เมื่อทำเสร็จจะเกิดความตระหนักในความสามารถของตนเอง และมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

นักการศึกษาต่างให้ความสำคัญต่อแรงจูงใจภายใน ดังที่ Maslow (1970) กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า แรงจูงใจภายในมีอิทธิพลมากกว่าแรงจูงใจภายนอก ดังบุคคลที่กระทำการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง จะทำโดยที่จะมีหรือไม่มีรางวัลและสิ่งจูงใจภายนอกก็ตาม และจะเกิดความภาคภูมิใจเมื่อสิ่งที่ทำนั้นประสบความสำเร็จ หลายคนเชื่อว่า มนุษย์ต่างกลัวความล้มเหลวและผิดหวัง รวมทั้งต้องการความสำเร็จสูงสุดด้วยกันทุกคน (Hoppe and Atinson, as cited in Brown, 1994

สำหรับ Brown (1994) ได้กล่าวถึงบทบาทของแรงจูงใจภายในที่มีต่อการเรียนรู้ว่า รางวัลที่ดีที่สุดสำหรับผู้เรียนคือ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนเอง เพราะพฤติกรรมต่าง ๆ ล้วนเกิดจากความปรารถนาและความต้องการของแต่ละคน พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการให้รางวัลแก่ตัวเองอยู่แล้ว นอกจากนั้น Brown ได้กล่าวถึงบทบาทของแรงจูงใจภายในที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาว่า สิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง มีอิสระและไม่พึ่งพา กิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวได้แก่ การสอนเขียนที่ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดที่เป็นอิสระและเปิดกว้าง การแนะนำให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการอ่าน ส่งเสริมประสบการณ์ในการใช้ภาษา ผูกทักษะการพูดจากสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ ให้มีการฟังคำบรรยายเกี่ยวกับความรู้ทางวิชาการในเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนอยู่ ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์เฉพาะ และให้ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์เท่าที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการใช้ภาษาของผู้เรียน

จากการที่แรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ การนำแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การสอนจะเน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพราะเชื่อว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้นั้นจำเป็นต้องประสบความสำเร็จในเบื้องต้นมาก่อน ผู้เรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ต่อเมื่อผู้เรียนมีความรู้สึกปลอดภัยในสภาพห้องเรียนที่ไม่เครียดช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นคงทางจิตใจ การเรียนรู้สิ่งที่อยู่ในระดับความสามารถของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จและเกิดความตระหนักในความรู้ความสามารถของตนเอง ช่วยให้เกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป (พรรณี ชูทัย เจนจิต, 2538, หน้า 481-488)

ทั้งแรงจูงใจจากภายในและแรงจูงใจภายนอกของผู้เรียนนั้น เชื่อว่าเกิดจากสาเหตุ หรือปัจจัยต่าง ๆ อีกหลายประการ ที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกและจิตใจของผู้เรียนที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจดังกล่าวขึ้นได้ โดยผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน สามารถนำไปพิจารณาจัดสภาพการเรียนรู้ที่เสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนต่อไป

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจ

ความรู้สึกด้านจิตใจที่จะมีผลทำให้เกิดแรงจูงใจหรือไม่นั้น นับว่าเป็นสิ่งที่ลึกซึ้ง เพราะจากการศึกษาพบว่า นอกจากความต้องการอันเป็นสาเหตุพื้นฐานของการเกิดแรงจูงใจแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ที่มีผลต่อการเกิดแรงจูงใจของผู้เรียนได้เช่นเดียวกัน ซึ่งได้แก่

1. คุณสมบัติของตัวผู้เรียน นับเป็นสิ่งแรกที่จะกำหนดว่าผู้เรียนจะมีแรงจูงใจไปในทิศทางใด คุณสมบัติดังกล่าวเริ่มตั้งแต่ตัวผู้เรียนเองว่ามีความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างไร โดยเฉพาะผู้เรียนที่เป็นวัยรุ่นมักมีความคิด และความหวังเป็นอิสระของตัวเอง นอกจากนั้น พื้นฐานของครอบครัว และความคาดหวังที่ครอบครัวมีต่อผู้เรียน ยังเป็นสิ่งช่วยกำหนดแรงจูงใจให้ผู้เรียนแต่ละคน (Raffini, 1986, p.54)

2. บรรยากาศในโรงเรียนและห้องเรียน ที่มีความเอื้อเฟื้อเป็นกันเอง ความเห็นใจ และความเป็นมิตรช่วยทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนมาก เพราะทำให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย (Brophy, 1987) การเรียนในลักษณะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความช่วยเหลือของผู้สอนรวม

ทั้งความพยายามในการทำงานของตนเองให้สำเร็จ การเห็นคุณค่าในตัวเองของผู้เรียนจากการที่ผู้สอนชื่นชมในความสำเร็จและยอมรับในความสามารถของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนรู้สึกมีคุณค่าและเกิดแรงจูงใจที่จะทำสิ่งต่อไป (Stipek, 1988)

3. ความคาดหวังของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียนมีผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียน ผู้สอนจะคาดหวังความสำเร็จและพฤติกรรมบางอย่างจากผู้เรียนบางคน ผู้เรียนเองจะรับรู้และตอบสนองความคาดหวังนั้น เช่น แสดงความสนใจและตั้งใจเรียนมากเป็นพิเศษกว่าวิชาอื่น ทำให้การเรียนวิชานั้นประสบความสำเร็จ

4. ความคาดหวังของผู้เรียนเองมีส่วนช่วยให้การทำงานสำเร็จเช่นเดียวกัน ความสำเร็จทำให้รู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า ผู้เรียนต้องการทำความหวังให้สำเร็จและเห็นงานที่ตนเองทำมีคุณค่า ดังนั้นงานที่ผู้เรียนมองไม่เห็นความสำคัญมากนักเขาจะไม่ใช้ความพยายามมากเท่าที่ควร (Stipek, 1988) นอกจากนั้นประสบการณ์จากความสำเร็จจะทำให้ผู้เรียนตระหนักในความสามารถของตนเอง จึงพัฒนาความรู้ให้สูงขึ้น มีกำลังใจและความเชื่อมั่นในการทำงานมากยิ่งขึ้น (Wlodkowski, 1977)

5. การวางแผนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จต้องทำให้ผู้เรียนใช้ความสามารถ และท้าทาย ด้วยการสอนสิ่งที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน Vygotsky (1978, p.86) กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนทำสิ่งที่ท้าทายได้สำเร็จ แสดงว่าผู้เรียนได้ใช้วิธีการแก้ปัญหา โดยอาศัยความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่หรือความร่วมมือจากเพื่อน การสอนจึงต้องชัดเจน วัตถุประสงค์มีเหตุผล อยู่ในระดับพัฒนาการที่เหมาะสม เมื่อผู้เรียนใช้ความพยายามในระดับหนึ่งก็จะประสบความสำเร็จ

6. งานเกี่ยวกับการเรียน (Learning Tasks) การช่วยเหลือกันในการทำงานเกี่ยวกับการเรียน เชื่อว่าจะทำให้เกิดความสนใจสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน องค์ประกอบสำคัญของงานที่สร้างแรงจูงใจได้แก่

6.1 การออกแบบงาน (Design) ในลักษณะที่ต้องใช้ความรู้ที่เคยเรียนมา และความรู้ใหม่มาใช้ในการจัดการ ทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความต้องการจากภายใน เช่น ความตื่นเต้นและสนุกสนานที่ได้ทำกิจกรรม และเป็นลักษณะงานที่ท้าทายความสามารถ เมื่อผู้เรียนทำสำเร็จจะรู้สึกภาคภูมิใจ (Gage & Berliner, 1984)

6.2 คำชี้แจงในการทำงาน (Introduction) ต้องมีความชัดเจน เป็นงานที่สามารถปฏิบัติได้จริง และมีความหมายต่อผู้เรียน (Brophy, 1987)

6.3 การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม (Engagement) อาจทำได้โดยให้ผู้เรียนบางคนเป็นผู้ช่วยในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ มีการนำผลงานที่ดีมาเป็นตัวอย่าง หรือให้ผู้เรียนบางคนเป็นผู้ช่วยสอนหรือดูแลการทำงาน จะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการทำงานเพราะผู้ช่วยจะมีความรู้ความสามารถเท่ากับผู้เรียน นอกจากนั้นผู้เรียนจะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้ช่วยสอนมากกว่าผู้สอนจริง (Schunk, 1985)

6.4 การประเมินผลการเรียน (Evaluation) เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน โดยเน้นการให้ผลในทางบวก ให้ผู้เรียนเห็นพัฒนาการและข้อบกพร่องของตนเอง การทดสอบจึงไม่ควรทำขณะที่ผู้เรียนยังไม่พร้อม และไม่ทำบ่อยเกินไปจนสร้างความกังวลใจแก่ผู้เรียน การสอบมีความยุติธรรม การได้รับผลการเรียนที่ผู้เรียนพอใจจะช่วยให้เกิดแรงจูงใจ การแจ้งผลการเรียนควรเป็นส่วนตัวและไม่นำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น ที่มาของผลการเรียนควรได้มาจากหลาย ๆ ส่วน ผลการเรียนควรใช้เป็นตัวบอกข้อผิดพลาดเพื่อแก้ไข ไม่ใช่เป็นการตัดสินได้หรือตก และควรให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงผลงานเพื่อแก้ไขผลการเรียน (Gage & Berliner, 1984)

การนำความรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจมาใช้ในการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองได้ ดังที่ Maslow กล่าวว่า คนส่วนใหญ่จะเลือกไปสู่การพัฒนาถ้าสิ่งข้างหน้าทำให้เกิดความพึงพอใจ สามารถสนองความต้องการของตนได้ แต่ขณะเดียวกันคนบางส่วนไม่เลือกที่จะพัฒนาไปข้างหน้าเพราะรู้สึกไม่ปลอดภัย และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การทำให้คนได้ตระหนักในความสามารถของตนเอง จะทำให้เกิดความมั่นใจและรู้สึกถึงความมั่นคงปลอดภัย ในการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย โดยสร้างบรรยากาศในการเรียน การให้ความช่วยเหลือเพื่อแก้ปัญหาในการเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนพร้อมจะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ต่อไป

นอกจากนั้นการที่ผู้เรียนบางคนเรียนอ่อนอาจเป็นเพราะผู้เรียนมองไม่เห็นประโยชน์ของสิ่งที่เรียน Edward W. Hootstein (1996) ได้แนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีสร้างกำลังใจแก่ผู้เรียนที่เรียนอ่อน ที่เรียกว่า RISE Model ไว้ดังนี้

1. ใช้เนื้อหาวิชาที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน (Relevant subject matter) โดย Dewy (1913) กล่าวไว้ว่า สิ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียนคือสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับผู้เรียน การสอนที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการทำกิจกรรมในการเรียน นอกจากนั้น McCombs and Pope (1994) และ Wlodkoski and Jaynes, (1990) กล่าวว่า ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนทราบว่าจะได้รับประโยชน์อะไรจากสิ่งที่เรียน

2. ทำการสอนให้น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ (Interesting instruction) ศักยภาพธรรมชาติของผู้เรียนวัยต่าง ๆ ให้ความสนใจอะไร และให้ผู้เรียนทำในสิ่งแปลกใหม่ เรียนรู้ในสิ่งที่คาดไม่ถึง ทำเนื้อหาที่เป็นนามธรรมเห็นภาพพจน์ โดยการยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบ การเลียนแบบ เป็นต้น

3. ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ (Satisfied Learner) ด้วยการให้รางวัลที่มีคุณค่าทางความหมาย เช่น ให้คำชมเมื่อผู้เรียนทำผลงานได้ดี

4. ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง (Expectation for Success) โดยฝึกให้ผู้เรียนควบคุมการทำกิจกรรมการเรียน บอกกับตัวเองในสิ่งที่ตั้งใจจะทำ และชื่นชมกับสิ่งที่ทำสำเร็จ ให้ผู้เรียนรับรู้ว่าการใช้ความพยายามระดับหนึ่งแล้วจะทำงานได้สำเร็จ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่างเชื่อว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอย่างมาก ในการสอนแบบ CBI ซึ่งเป็นการสอนที่รวมความรู้ด้านเนื้อหาและความรู้ภาษาเข้าด้วยกัน สอนเนื้อหาทางวิชาการโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ โดยความรู้ด้านเนื้อหามาจากความต้องการของผู้เรียนเองที่ต้องการมีความรู้ความชำนาญในวิชานั้นเพื่อนำไปเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และความรู้ด้านภาษาเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป ซึ่งสมมติฐานเกี่ยวกับตัวบ่อนของ Krashen คือการให้ตัวบ่อนที่มีความหมายและผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible input) จากการที่ผู้เรียนมีประสบการณ์จากการเรียนและการทำงานในวิชานี้มาบ้างแล้ว จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจตัวบ่อนที่เป็นภาษาอังกฤษได้ ด้วยวิธีการเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์ในสถานการณ์จริง และการใช้สื่อการเรียนจากของจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ เพราะเป็นการแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการใช้ความรู้ที่เป็นรูปธรรม (Newby, 1991) การทำงานที่เน้นการปฏิสัมพันธ์และความร่วมมือกันยังเป็นสิ่งที่สร้างความมั่นใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอีกทางหนึ่ง

การนำการสอนแบบ Sheltered English ซึ่งเป็นวิธีการสอนหนึ่งของ CBI มาใช้สอนผู้เรียนในชั้นเรียนวิชางานโลหะแผ่น นับว่าเป็นวิธีที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก จากการที่ Sheltered English เป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ มีการอาศัยสื่อและกลวิธีการสอนมากกว่าการสอนภาษาตามปกติเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น รวมทั้งการสร้างบรรยากาศในการเรียนและการทำงานตลอดจนการวัดและประเมินผลที่เน้นความสามารถในการสื่อสารล้วนเป็นวิธีการเดียวกับการสร้างแรงจูงใจ ดังนั้นขณะที่มีการสอน Sheltered English ในวิชางานโลหะแผ่น ผู้เรียนจะได้รับแรงจูงใจไปในเวลาเดียวกัน จึงหวังว่าระหว่างการเรียนรู้ผู้เรียนจะได้รับทั้งความรู้ด้านเนื้อหาวิชางานโลหะแผ่นทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติรวมทั้งได้ความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชานี้ และหลังจากจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาแล้ว ผู้เรียนจะใช้ความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษเป็นแนวในการศึกษาเพิ่มเติมด้วยตัวเอง หรือเป็นประโยชน์กับผู้เรียนในการประกอบอาชีพต่อไปเพราะภาษาอังกฤษเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่ามีความจำเป็นในการประกอบอาชีพในปัจจุบัน